

УДК 004.65

Майорова Т.В.,

*д.е.н., професор кафедри
корпоративних фінансів і контролінгу*

Романчук Д.П.,

студентка 3 курсу, ФФ, 301 група

Мансілья Альварес В. О. М.,

студент 3 курсу, ФФ, 301 група

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ICO: сучасний стан та перспективи

Нещодавна поява технології блокчейн подарувала світу рішення проблем прозорості та регуляції, а також звільнення від посередників в процесах, які торкаються майже всіх сфер життя починаючи від функціонування глобальних економік і закінчуючи домашніми господарствами. Наявність початкового капіталу для запуску нового стартапу завжди було першочерговою проблемою як для дрібних підприємців, так і для компаній, що займаються розробкою другорядних проектів. Сьогодні існує багато способів залучення інвестиційного капіталу (ІРО, краудфандинг таін.), які вже стали добре відомими по всьому світу. Проте сьогодні, із відносно нещодавно появою технології блокчейну, учасники ринку криптовалют знайшли новий спосіб залучати в свої проекти сотні мільйонів: вони продають цифрові токени, випущені на основі технології блокчейн. Дана тема є актуальною за кордоном, проте поки так і не стала предметом дослідження для українських науковців, оскільки українське законодавство не регулює даний процес.

ICO (первинне розміщення монет) – це абсолютно новий механізм фінансування, суть якому полягає в випуску криптовалют, в ході якого інвестори можуть залучати кошти в біткойнах або інших криптовалютах. Іншими словами, компанія-емітент випускає цифрові токени (криптовалюту)

і обмінює їх на поширену цифрову валюту, найчастіше біткоїни або ефір. Токен дає доступ до проекту після його запуску. Якщо проект виявиться успішним, люди, які інвестували в нього на ранній стадії, отримають прибуток завдяки зростанню вартості токена. З точки зору технології ICO виглядає доволі просто. Новий токен переданий інвестору за допомогою «смарт контракту» в обмін на певну суму. Зазвичай кошти надаються шляхом переказу розробникам цифрової валюти. Для ICO розробники готують офіційний документ, в якому представлена загальна інформація про блокчейн-проект та цифрові токени. Інколи до нього додається другий документ, в якому докладніше розглядаються технологічні аспекти проекту та самого ICO. Третім документом може бути проспект емісії, в якому будуть описані різні фактори ризику та інвестиційний процес.[1]

Про популярність даного методу залучення капіталу свідчать статистичні показники – згідно з даними CNBC на початок 2017 року тільки фінансово-технологічні стартапи (Tezos, Filecoin, EOS та інші[2]) залучили рекордну суму за допомогою ICO - 1,27 млрд доларів. Для порівняння: в 2014 році цей показник становив 26 млн доларів.[3] Щодо українських стартапів можна назвати DMarket якому вдалося залучити понад \$ 11,5 млн за чотири дні.

Аналізуючи переваги та недоліки даного механізму залучення інвестиційних коштів можна зробити висновок, що дана краудфандингова модель доволі схожа на Kickstarter але має додаткові переваги. Першою є вже вказана ліквідність самих токенів (криптовалют) – токен можна обміняти на цифрову валюту, а потім на звичайну валюту. Іншою важливою перевагою є глобальний доступ. Проте якщо говорити про недоліки – як це завжди буває під час буму, багато в світі ICO грають недобросовісно. За різними даними, в 2017 році через ICO було вкрадено близько 300 мільйонів доларів, що склало близько 7% зароблених коштів шляхом ICO. З огляду на те, що зловживання трапляються навіть у зв'язку з біткоїнами та іншими визнаними криптовалютами, які в цілому стійкі до махінацій, не дивно, що ICO

привертають особливо багато шахраїв. Саме тому уряди різних країн поступово вводять відповідні закони метою яких є регуляція даного механізму. Так, один із найвпливовіших регуляторних органів у світі, а саме Комісія з цінних паперів та бірж США (SEC) однією із перших прийняла рішення про регулювання токенів у якості цінних паперів, що дало поштовх для перегляду їх діяльності ряду інших країн як-от Південна Корея, Росія, Ізраїль, Нідерланди, Філіппіни, Китай – її регулятори взагалі заборонили проведення ICO. Таким чином можна прогнозувати, що в подальшому механізм його функціонування буде вдосконалюватись відповідно до законодавчих норм діяльності інвестиційних. Серед можливих заходів регулювання можуть бути наступні:

- відкладення розподілу токенів до тих пір, поки проект не почне роботу;
- розміщення тільки тих маркерів, які можна використовувати (наприклад, для оплати товарів або послуг) і уникати токенів, єдине застосування яких - спекулятивні інвестиції;
- робота з програмним забезпеченням з відкритим кодом і використання відкритого блокчейн-ланцюга;
- керування проектом так, як якщо б це було розміщення на регульованому ринку, включаючи розкриття інформації про ризики, оцінку інвесторів, протидію шахрайству і відмиванню коштів, а також подання звітності для інвесторів;
- резервування частини токенів на покриття витрат по будь-яким ліцензійним зобов'язанням, на виплату штрафів і т.п.;
- заборона розробникам продажі належним їм маркерів до тих пір, поки не будуть досягнуті цілі проекту.

ICO вже сьогодні стають звичним інструментом. Існує думка, що їх основна цінність полягає в проектах, які з'являються завдяки такому фінансуванню. ICO дають можливість отримати фінансування без зайвих витрат і створити мережу мотивованих прихильників проекту. Це дозволяє

вирішити дуже гостру проблему дефіциту фінансування, з якою стикаються приватні компанії по всьому світу до того, як вони знайдуть стратегічного інвестора або вийдуть на біржу. Регулятори продовжують уважно стежити за розвитком ринку ICO. Деякі з них вже почали тестувати блокчейн-технології, щоб зрозуміти як вони працюють і якими можуть бути ризики. Проте, мовчання чи бездіяльність з боку регуляторів не слід не розглядати як схвалення. Гучний випадок, пов'язаний зі значними втратами роздрібних інвесторів може швидко стати причиною прямого втручання регуляторів. У той же час організатори ICO будуть прагнути вбудувати в процес розміщення механізми, які дозволять обмежити їх відповідальність в разі, якщо регулюючі органи всерйоз візьмуться за цей ринок. ICO вже став популярним і ефективним методом залучення інвестиційних коштів проте, так як це порівняно новий метод акумулювання інвестиційного капіталу, має місце необхідність вдосконалення та доопрацювання нормативних засад функціонування суб'єктів для більш ефективної та прозорої діяльності як емітента так і інвестора ICO.

Список використаних джерел:

1. ICO: Гид для начинающего инвестора [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://ru.insider.pro/investment/2017-06-23/ico-gid-dlya-nachinayushogo-investora>.
2. The Biggest Initial Coin Offerings (ICO) of 2017 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.startupgrind.com/blog/the-biggest-initial-coin-offerings-ico-of-2017/>.
3. Финтех-стартапы привлекли через ICO рекордные \$1,27 млрд [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://ru.ihodl.com/topnews/2017-07-18/finteh-startapy-privlekli-cherez-ico-rekordnye-127-mlrd/>.
4. Первое украинское ICO на \$11,5 млн: игровой маркетплейс DMarket завершил торги [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://ain.ua/2017/08/21/ukrainskoe-ico-na-11-mln>.

5. Що таке ICO та чи варто інвестувати через нього [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.bakertilly.ua/news/id1358>.

УДК 339.9

Малюга В.А., Панчук К.В.,

«Фінанси і кредит», 4 курс

Науковий керівник - Нагорна О.В.,

к.е.н, доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Моделі соціального інвестування

Останніми роками в розвинених країнах з ринковою економікою особлива увага зосереджується на соціальній сфері. Тому, питання організації основних принципів та форм функціонування моделей соціального інвестування потребують особливої уваги.

На основі дослідження теоретичних засад соціального інвестування, його змістовного наповнення, еволюції форм інвестування, класифікації інвестицій, можна зробити висновок, що головна відмінність соціальних інвестицій від інших їх видів і форм полягає у більш масштабних (за сферою впливу) результатах вкладень за відсутності прямих економічних (фінансових) зисків від вкладання ресурсів в об'єкти інвестування.

Загалом, організація системи фінансування соціальної сфери у різних країнах світу є специфічною та формується під впливом наявних історичних, ментальних, економічних та політичних умов розвитку держави. В більшості випадків ставлення суспільства та суб'єктів господарювання до інвестицій у соціальну сферу є ідентичним з наявною економічною та соціальною політикою країни.

Соціальне інвестування варто окреслити двома характеристиками: